

murda, agga andis weel aega, seest et ta
weel muud toidust poiadele leidis. Õn-
neks peäsis lays weel eñne årra, eñne ta-
tedda sai Eiskma, ja efs Jummalale tulle
au anda, kes ka sün töeks sedda teggi,
et temma isse wåeti laste hoidja ja kaitsha
on? Ei meie joua üksi sedda hådda ja ön-
netust keeldaa, mis neil nödradel lomadel
allati weib sündida, seest et nemmad isse
ei oska emast weel furja ja kahjo eest
hoida. Jummal se on, kes nende eest
hoolt kañuab, ja wahhest õjete immel
wisl neid kaitseb, et nemmad otsa ei sa.
Kitus sago temmale pakkutud! —
Agga öppige ka iggaüks seest, fui wågga
se teie kohhus on, et teie selle Jummalal
hoidmisje peäle mitte liigulged ei olle.
Ei iggapord olle n:sugoutre albi Jumma-
last nähha, kui sün immel wisl sel lop-

sel

sel tulli. Sepärrast åræ jätke ellades
ommad lapsed üksi, ikka 'olgs üks tar-
kem neist, nende jures kes kohhe ab-
biks woib tulla, kui hådda liggi on.
Ärge sollige, et nemmad omma
höleks jáwad, ehk üksi, mõda metsi ja
aedo jooswad; mittokord seál, kus fae-
wud, jöed, hallikad liggi on, ehk mets-
salissed ehk ussid liguwad Ärge andke
neil lubba, tullega, ehk nooga ehk kir-
wega, ehk mu kahjoteggewa riistaruga
mängida, ja hoidke neid leede ja keewa
paia eest förwale, et nemmad wahhest
sisse ei lange. Keelge neil årra keik tüh-
jad woitlemissed ja woidejoosmissed,
keik liiad hüppamissed ja ronnimissed, et
nemmad se läbbi terwist ei riku. Ni-
sugguse murrekandmisje ja järrelwaat-
misje